

LA PATRIA CATALANA.

REVISTA DE LITERATURA, CIENCIAS, ARTS E INTERESSOS LOCALS.

SURTIRÁ DOS VEGADAS AL MES.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.	ADVERTENCIA.	PUNTS DE SUBSCRIPCIÓ.
VALLS: trimestre. . rals 6. Fora » » » 6y 1/2. Un número sol. . . . » 1.	No 's publicará cap escrit sense la firma del autor com tampoch se retornarán los originals que no 's inserten.	VALLS: Administració carrer de Baldrich, 16, cantonada. Barcelona: Teixidó y Parera, Pl, 6. Los demés punts remetent l'import de la subscripció en sellos de correu
ANY I.	VALLS 30 NOVEMBRE DE 1880.	NÚM. 4.

CERTÁMEN LITERARI.

LA PATRIA CATALANA fidel amadora de las lletras catalanas, ha resolt pendrer una part activa en las festas de la Candelera, que segons vot de poble dehuen celebrarse cada deu anys en aquesta Vila, y sent l' any entrant de 1881 lo senyalat pera tal objecte, ha determinat donar un certámen públich.

A est efecte proposa lo següent

CARTELL.

Lo dia 3 de Febrer vinent, tindrà lloch en aquesta vila de Valls lo primer Certámen literari, adjudicantse los premis á las mellors composicions que á judici del Jurat ho merescan, ja sian en prosa ó en vers, segons indicació dels que fan l' ofrena.

La primera joya ó premi que es *La flor natural*, anomenat de HONOR Y CORTESIA, oferiment de una distingida comissió de senyoras, se adjudicarà á la mes bonica composició en vers; l' assumpto de que tracte se deixa al gust y franch arbitre de llurs autors. Qui obtinga est premi deurá ferne present á la dama que elegirá, la qual, proclamada *Reyna de la festa* distribuirá los altres premis als escriptors llorejats.

Lo segont premi consisteix en *Un escut d' or*, representant las armas de la Vila, oferta feta per lo Magnífich Ajuntament, se 'n farà entrega á la mellor composició en vers, prenent per tema: «La Verge de la Candela ha sigut y es verdaderament la salut dels malalts» (*salus infirmorum*).

LA PATRIA CATALANA, cumplint en un dels objectes pera que ha sigut fundada, ofereix *Un rossinyol de plata* al mellor «Quadro de costums catalanas,» preferin al que estiga escrit en vers.

Una ploma d' or figurant un brotet

de roure, oferta per lo senyor President del Jurat, á la mellor composició en prosa ó vers, titulada «Lo Pont de Goy», en la qual se descrigue la campinya de Valls y cante l' esfors y patriotisme dels seus habitants. (1)

Lo senyor Director y cos de profesors del col·legi de primera y segona ensenyansa d' aquesta Vila, desitjant protejir lo conreu de las lletras catalanas, fan lo present de *Una englantina de plata y or*, á la mellor composició «La educació de l' infantesa.»

La societat «Centre de Lectura de Valls,» adjudicarà *Un pergami de plata*, al autor que esplane mellor lo següent tema: «Aventatjes que reportan á llurs localitats las associacions que desenrotllan l' instrucció científica, moral y literaria.» L' autor podrà escullir la forma de son escrit, donantli la que tinga per mes apropiada, ja sia en prosa ó en vers. L' original premiat quedarà en poder de la Societat y será destinat á la Biblioteca de la mateixa, despres de firmar-lo son autor.

Així mateix, lo «Círcol Espanyol.» desitjós de contribuir al mellor lluíment de la festa entrega *Un brot d' alsina ab una cigala de plata*, á la mes bonica composició en vers, qual tema sia *Los Xiquets de Valls*.

Lo «Cassino Catalá» segur de interpretar la idea dels iniciadors del Certámen, adjudica *Una arna de plata ab abellas d' or*, al que mellor descrigue:

(1) *Lo Pont de Goy* es lo centre de las hortes de Valls.

Durant la guerra de l' Independencia en lo *Pont de Goy*, tingué lloch una batalla contra 'ls francesos, en qual acte de guerra prengueren part principal los somatents.

«L' estat actual agrícola, industrial y comercial de Valls.»

La societat «La Violeta,» volguent contribuir en quelcom á la celebració de dit Certámen, fa ofrena de *Una viola buscana d' or*, á la mellor poesia sobre «La Modestia.»

Un exemplar, ricament encuadernat, de la monumental obra *Diccionario Biográfico degli scrittori contemporanei ornati di 345 ritratti por A. de Gubernatis*, ofert per la casa Texidó y Parera de Barcelona, al mellor «Catalech biogràfic-bibliogràfic d' escriptors catalans contemporaneos.

Lo «Ateneo Católich,» regala un exemplar de la obra del conde de Peñalvert, titulada *Suma filosófica del siglo XIX ó sea defensa del catolicismo contra sus modernos adversarios*, al autor de la mellor disertació sobre lo següent tema: «Influencia de las societats católicas pera fomentar la verdadera instrucció y procurar la felicitat dels pobles.»

LA PATRIA CATALANA, iniciadora del Certámen, se reserva per un any, comptat desde lo primer de Febrer de 1881, la propietat de las obras premiadas, tenint en compte causar los menys perjudicis possibles á llurs autors.

Las composicions que obten als premis expresats, tenen que ser inéditas y escritas en catalá.

Totas ellas se dirigiran al President del Jurat, Redacció de LA PATRIA CATALANA, ans del mitj dia 20 de Janer, acompanyant á cada una un plech clós que continga lo nom de son autor y durá per sobrescrit lo títol y lema de la composició.

Los plechs que no hajan obtingut

premi, serán cremats en lo mateix acte de la festa.

JURAT.

President, Dr. D. Josep Castellet Samsó.—*Vocals*: Dr. D. Pau Forés Pallás.—Dr. D. Narcís Oller Moragas.—Dr. D. Ignasi Farrés Soler.—D. Francisco Roca Sans.

Valls 20 Novembre 1880.

CERTÁMEN.

A meytat del últim ters del sigle XIV, los poetas y trovadors tingueren per protector y amich á Joan I de Aragó y Catalunya, anomenat lo *Aymador de la Gentilesa y 'l monarca del Gay Saber*. Son nom era invocat per tots los que cultivaban l' art diví, y sa esposa Na Violant corresponia igualment á la condició de son marit.

En aquell temps se establiren en Barcelona los Jochs florals y Corts d' amor, á semblança de lo que succehia en Provença. Floreixeren un sens fi d' ingenis, exelents poetas que fundaren en Barcelona lo Consistori de la Gaya Ciencia.

Aquellas poéticas festas, per causas que fora llarch de referir, desapareixeren per complert ab menys preu de las lletras pátrias.

Mes tart, allá per lo any de 1833, un home de delicats sentiments, que si bé vivia en Espanya, li faltava l' escalfor de sa payral casa, escrigué una composició en que no 's pot retratar mellor l' anyorança y estimació vers al pais que 'l vegé naixer. Aquest home, celebrat poeta y pintor, era Aribau y sos versos los següents:

¿Que val que m' haja tret ma enganyosa sort
A veurer de mes prop las terras de Castella,

Si 'l cant dels trobadors no sent la mia orella,
Ni desperta mon pit un generós recort?

En vá á mon dols pais en alas jo 'm trasport,
E veig del Llobregat la platja serpentina;
Que fora de cantar en llengua llemosina,
No 'm queda mes plaher ni tinch altre conort.

Plaume encara parlar la llengua de aquells sabís,
Que ompliren l' Univers de llurs costums y lleys,
La llengua de aquells forts que acataren los Reys,
Defenguéren llurs drets, venjaren llurs agravis.

Muyra, muyra l' ingrát, que al sonar en sos llavis
Per estranya regió l' acent natiu, no plora;
Que al pensar en sos llars no 's consum ni s' anyora,
Ni cull del mur sagrat las liras dels seus avis.

En llemosi soná lo meu primer vagit,
Quant del mugró matern la dolsa llet bebia;
En llemosi al Senyor pregava cada dia,
E càntichs llemosins somniaba cada nit.

Si quant me trobo sol parl' ab mon esperit,
En llemosi 'l parl' pus llengua altra no sent,
E ma boca llavors no sab mentir ni ment,
Puig sartén mas rahons del centre de mon pit.

Entusiasmaren de tal manera als escriptors catalans, que 's pot dir que ells foren la causa de la restauració dels perduts Jochs florals.

Nostre poble que ayma tot lo bó, acullí l' idea, arriban al punt tal que pocas son las poblacions d' importancia que no hajan celebrat certámens.

¿Podia la població de Valls, mirar ab menys preu aquesta idea? ¡No! Es precis seguir la corrent dels pobles il·lustrats. Per aixó, avuy tenim lo gust de presentar al públich lo cartell de nostre primer certámen literari.

Molts obstacles s' han tingut que vencer pera portar á cap tan noble peñsament, pero no importa, per treballs y sufriments que 's tingan que passar per lo avens de nostra terra, sempre serán poch, atés á lo que ella 's mareix.

Vinguerem, sí, al estadi de la premsa ab la ferma convicció de fer tot lo q' estés al alcans de nostres forsas pera lo mellorament de Catalunya, y, fins avuy anem cumplint la promesa y seguirem cada dia ab mes fermesa, á no ser que causas imprevistas vingan á follar nostres intens.

A fi de que nostre festa literaria tingués

un caràcter verdaderament popular, ferem passar una comunicació á cada hu dels presidents de societats ó corporacions d'aquesta Vila los quals contestaren favorablement.

Una vegada pres en consideració nostre pensament, se treballá, sens perdre temps, en la confecció del Cartell y formació del Jurat. S'esculliren personas de regoneguda il·lustració, deixant á part son color polítich, pus, per nosaltres la política es fruyta vedada. Aquí tots som catalans y junts podem fer la felicitat de la Patria.

No hi ha que negar que las personas de bon criteri aculliren perfectament nostra idea, y, si algú posés en dupte la utilitat que pot reportar á nostra floreixent vila lo presen certámen, los direm que, 'l temps queda per respondrer. Potser despertí mes d'una intel·ligencia que en lo esdevenidor sia una gloria y de gran utilitat per la Patria.

+ ¡PLANYS!

¡Trista es la vida! sense esperança
pe 'l mon camino, plé de dolor....
busco inspirarme; mes l' anyorança
ha mort ma musa y ferit lo cor.

Lluny de la patria ¿qui pot cantarme
alegres trobas, si res somriu?
Ja ma guitarra no vol donarme
cap nota hermosa ni cant festiu.

Que veig ma terra molts jorns somnio
¡Ay camps de casa, flors y turons!...
Quant torne á veureus penso y confio
pogué entonarvos tendres cançons.

R. R. S.

Mendoza, Janer de 1880.

LA FILOXERA.

(CONCLUSIÓ.)

Lo caracter escencial de 'ls atachs de la filoxera de la vinya es la mort dels ceps, ocasionada per la destrucció successiva de sas arrels, á causa de 'ls danys que en ella produeix xupant los suchs: pero ans de arribá á aqueix terme, l'existencia del insecte se reconeix per distints caràcters mes ó menys notables, segons l'aspecte de la malaltia.

Lo *primer aspecte*, en que la malaltia 's considera en estat latent, se distingeix per los abultaments de las arreletas, las quals se van destruint poch á poch, per la existencia en ellas de major ó menor número de filoxeras, y finalment, pert ab frecuencia, arribant la tardor, los ceps filoxerats comensan á engroguirse ans de 'ls que no ho están, succehint lo mateix ab la caiguda de las fullas.

En lo *segont aspecte*, la caballera de las arrels se destrueix completament; los insectes en gran número invadeixen fins las arrels mes grossas, la vegetació de primavera se deté per falta d'òrgans absorvents, y las fullas se tornan grogas molt ans del temps ordinari. En aquet aspecte la malaltia es perfectament apreciable esteriorment y la cullita es molt poca.

Per últim, lo *tercer y últim aspecte* anuncia indefectiblement la mort próxima y segura del cep. Destruídas la major part de sas arrels, sense medis de nutrirse, y acabats los recursos propis de la planta, arrastra tot l'any una vida raquítica fins que al últim mort.

Sens detenirnos á enumerá la munió de procediments proposats pera preveurer y curar la malaltia ocasionada per lo terrible enemich dels ceps, puig es assumpto sobradament extens pera ser tractat en lo present escrit, sols direm que 'ls remeys que han donat mellors resultats, sens deixar de presentar un sens fi d'inconvenients, son tres: primer, la *submerció* de las vinyas

atacadas; segont, l'empleo de 'ls sulfocarbonats alcalins; y tercer, l'empelt de las castas europeas sobre patrons d'origen americá resistents á la filoxera.

Lo primer medi es de segur resultat; mes, la circumstancia de tenir que allargar l'inundació de 'ls vinyets filoxerats per espay de 40 ó 50 dias, l'impossibilitat de practicarho en las mes de las vegadas, prova sa escassa importancia.

L'empleo de 'ls sulfocarbonats alcalins, produeix també bons resultats; pero sols pot aplicarse á petites extensions, no solsament per son crescut preu, si que també per la quantitat d'aigua que 's necessita pera disoldrels y que ab freqüencia no 's troba. Se redueix á practicar una excavació d'un metre quadrat de superficie per uns vuit centímetros de fondaria al encontorn de cada cep, ahont uniformement s'hi tira una dissolució de sulfo carbonat potásich, composta de 60 á 80 grams d'esta substancia, dissolta en aigua necessaria pera que sa acció arribe fins á las arrels mes fondas, y que segons la naturalesa del terreno, 'varie de 15 á 30 litres.

Lo sulfocarbonat. en presencia del ácid carbónich de la terra y de l'aigua, se transforma en carbonat de potassa, hidrógeno sulfurat y sulfuro de carbono que s'esbarria y mata las filoxeras.

Per fi, l'empelt sobre patrons de ceps americans se funda en qué, algunas especies, resisteixen los atachs de la filoxera, poguentse importar per medi de sas llavors pera evitar tot perill de portar l'insecte ab altres productes de ceps americans que 'l tinguessen.

Y.

LA PETACA DEL PADRÍ.

Entre 'ls objectes de mes estima que tinch á casa molt ben guardats, hi ha una petaca llisa, sensilla, de cuiro negre.... molt vella ja.

Ni un sols adorno en ella 's nota, ni una figura, re!... ni un daurat... Sols una ratlla, que no s'esborra, fonda la crusa de dalt á baix.

¡Quantas estonas hi tinch passadas amanyagantla entre mas mans!... Quants golps de besos ta tinch rublerta!... ¡Quants golps, mirantla, m'ha fet plorar!...

Era del avi!... d'ell me recorda tot un poema d'heroicitat; ella m'esplica ab llur silenci gestas gloriosas, fets singulars.

Ella 'l foch patri en mi fa naixer, ella m'anima y 'm crida ¡avant! y m'aconsella, com al meu avi, que no sufresca lo jou demnat.

Ab ella anaba quant defensaba l'Independencia de nostres llars; ab ella anaba, quant, per las serras reconquistaba la llibertat.

L'aigla francesa, un jorn, sas garras en nostre patria volgué clavar, mes quant sas unglas al cor nefraren ¡com va abrusarlas un doll de sanch!

Del Bruch las rocas mes escarpadas encara guardan faels senyals de l'ardidesa, de la bravura, del amor patri dels catalans.

Allí... ¡pobreta!... allí va rebrer d'arma estrangera greu atentat, mes tal ultratge, venjat va esser, qu'era son duenyo bon catalá.

Dintre la faixa del meu bon avi fiu la petaca son niéral, y al ser ferida, braulant de rabia, ¡véjam!... va dirli, mon car company!... ¡¡venjam!!—¡Venjada!...—l'avi contesta mentres bramaba son pedrenyal, y als peus li queya qui va ferirla ert revolcantse entre sa sanch.

Y asís va dirli l'avi besantla: —Qui á nostra patria vulga insultar, jamay olvidi que las injurias sabém venjarlas los catalans.—

Y junts anaban seguint la guerra, ensemps sufrian penalitats;

l' avi abrigantla dintre la faixa....
ella alentantlo per guerreixar.

Dintre Girona varen trobarse
durant lo siti tant renombrat,
allí mostraren tot l' heroisme
dels que no saben morir esclaus.

Quant la fam feya víctimas tantas,
cuant no tenian ya que menjar,
l' avi li deya—¡Petaca meva!...
yo desfalleixo!... moro de fam!...
—Jamay!... li deya—valor y aguanta!...
un esfors falta y estém salvats!...
¿No tens queviures?... ¿de qué serveixo?...
jo puch nudrirti!!... ¡que esperas ja!

Y plorant l' avi la rosegaba
lo such treyntne per 'limentars...
y ella... ¡pobreta!... Mes fort!... li deya,
sens exalarne ni un solt trist ¡ay!...

Mon cos, ma vida, per darte vida
contenta 't dono, fael company;
un dia ó altre la patria nostra
tal sacrifici te agraphirá.

Per fi la guerra toca á son terme,
per fi s' vegeren estols marxar,
yllum ardent de pau ditzosa
evaporaba los xolls de sanch.

Llavors mon avi la llar buscaba
pera guardarli lo pedrenyal;
y encar recordo quant nos contaba
llurs fets de guerra 'mes senyalats.

Y al fer membrança d' aytals proesas
ab ulls encesos, espurneixants,
sa companyera ufá 'ns mostraba...
la que la vida, li va salvar.

Y aixís 'ns deya l' avi besantla:
—*Qui á nostra patria vulga insultar,
jamay olvidi que las injurias
sabém venjarlas los catalans!!*

RAMON ROIG FERRÉ.

CRÓNICA.

A Vilanova y Geltrú s' está preparant
per l' inauguració del tros de ferro-carril

fins á Barcelona y pot ser fins lo terme de
Vendrell que se proposan celebrar pera lo
dos de Maig vinent. Ademes de una gran
esposició regional, qual principal objecte es
donar á coneixer los productes originaris
dels pobles enllasats per la via de Valls á Vi-
lanova y Barcelona, y á la qual, nosaltres,
com un de tants, debem acudir mostrant los
artículos que tenim de mes esportació, se ce-
lebrará un certámen literari pera 'l qual hi
ha oferts premis de verdadera valua, y en-
tre ells un del senyor Gumá que será una
locomotora de plata.

Los Vilanovins mereixen nostra admira-
ció per la felis idea de celebrar un avens
com ho es la terminació de una via férrea,
ab una festa que pot reportar molts benefi-
cis á las localitats que mes s' han interessat
en la realisació de tant noble pensament y
perque al mateix temps demostran tenir
molta iniciativa y grandesa de aspiracions.

..

Aquí á Valls també estém de festas si bé
que per molt distint objecte que Vilanova.
Aquí ferém festas per la Verge de la Can-
dela com es costum y vot de poble lo cele-
brarlas cada deu anys.

A jutjar per los preparatius y plans, la
verdadera festa será en la Iglesia.

La comissió general de festas ha quedat
dividida en varias subcomissions per atendre
als diferents objectes de la festa. En la en-
carregada dels balls, per alguns qualificats
de moxigangas, predomina l' idea de no dei-
xar tirar tiros com ho fan los anomenats *Ball
de Serrallonga* y *Ball de embozados*. Com
nosaltres no som gaire partidaris del foch
y del soroll, no solsament aprobariam que
no s' deixessen tirar tiros sino que treuriam
aquesta costum (ha passat ja á categoria de
tal) de tirar tanta y tanta carretilla per los
carrers ahont mes apretada está la concur-
rencia, donant frecuentment lloch á escenas
poch edificants y á que las donas témen
presentarse ab bons vestits per la por de
veurerlos perduts per las foadas.

Las societats de esta Vila han nombrat
comissions que 's cuiden únicament de lo que

cada qual ha de fer en tals festes. Nosaltres tirém lo Certámen endavant. Sentim vivament no poder atmetrer dos nous premis que de fora 'ns han ofert, per haber fer tart, puig los rebérem després de publicat lo Cartell.

En algun barri comensa ja á parlarse de la manera com se guarnirán los seus carrers; en fi, tot fa esperar que la festa será grossa.

Llástima que 'l dia de la Candelera siga lo destinat pera fer lo sorteix de quintos pera lo servey del Rey. ¡A quants l'alegria de las festes se 'ls hi tornarà amargantosa tristor y desconsol! Aixís vá 'l mon.

..

Diumenge 21 del actual se posá en escena en nostre teatre principal, lo celebrat drama del fecond poeta, D. Serafi Pitarra, titolat *La Dida*. La execució fou bastan bona, distingintse particularment la senyora Losada y 'ls senyors Capdevila, Valldeperas y Fargas.

..

La nova societat que anunciarem en nostre número passat, se denomina «Casino Catalan»; conta actualment, ab mes de cent cinquanta socis, y creyem que dintre uns quants dias arribará fins á dos cents.

..

La pluja del dia 21 estorbá un poch la funció que tots los anys celebra ab gran pompa la esglesia dels Caputxins.

..

M. Lecart ha dirigit una memoria á la Academia de Ciencias de Paris, participant haber descobert en lo Sudan una nova varietat de vinyas. Si ellas poden aclimatar-se en Europa, causarà una verdadera revolució en nostres vinyets. Dit senyor, entregará exemplars á totes las personas que 'n demanen, preferintse especialment als jardiners botánichs, societats científicas, horticultors y viticultors. En ocasió oportu-

na darém mes explicacions sobre aquest particular.

..

Tres ó quatre pirotécnicos han presentat ja sos plechs de condicions pera los focs artificials que dehuen calarse en las festes del desenari. En particular, un d'ells ha presentat un programa tant complert que si executa lo que indica, será digne d'admirarse.

..

En las cantonadas dels carrers mes centríchs de la població s'han posat anuncis d'un líquit que diu extermina no sols la filoxera si que també tota classe d'insectes. Si es cert, no serán pochi los beneficis que reportará á la agricultura en general.

..

Actualment en los Estats Units de Nort América, s'estan construint los cotxes y la primera locomotora del ferro-carril de Vilanova á Barcelona.

..

Nostre particular amic y compatrici lo farmacéutich D. Josep Casas y Montserrat está malalt de gravetat del tifus: desitjem com la mateixa familia seva son prompte restabliment.

L'espressat D. Josep Cases ha sabut adquirir un dels millors llocs en lo col·legi de Farmacia de la Capital del Principat y son constant estudi y laboriositat han sigut recompensats per diferents Corporacions científicas tan espanyolas com de l'estranger ab títols honorífichs. Devem fer punt temerosos de ofendre á la seva familia; que la major part resideix en aquesta vila.

..

Lo Excm. Sr. D. Victor Balaguer, ha sigut nombrat soci honorari del «Casino Artesano» de Vilanova y Geltrú.

..

Dintre pochi dias, lo jove D. Josep Verdú

publicarà un tomo de poesias ab lo títol de *Cent fulls*.

..

En la plassa del Born de Barcelona se tracta d' alçar un monument á la memoria del il·lustre patrici D. Pau Claris.

..

A primers del any entraran sortirà á la capital de la provincia un periódich agrícola científich y literari.

..

La filoxera s' ha deixat veurer en lo districte d' Ordis y aprop del riu Fluviá.

..

La Gaceta del Ministeri de Foment de Madrit, fetxa 27 del actual, porta un decret autorisant al enginyer D. Domingo Gorria, pera executar las obras de dessecassió de uns terrenos pantanosos que hi há al costat dret del riu Ebro y en los termes de Tortosa y Amposta.

Segons nostras noticias, dits terrenos contenen la superficie de prop de 10.000 jornals, y encara que la autorisació es feta solsament á nom del senyor Gorria, representa aquest una empresa composta de cinch socis de la que es part y soci Gerent lo nostre paísá D. Pere Ballester que resideix á Madrit.

LA PATRIA CATALANA que mira ab gust tot lo que puga aprofitar als fills d' aquesta Vila, ho consigna gustosa en sas columnas felicitant al senyor Ballester per dita autorisació, al que desitjem lo mes plausible resultat y grans beneficis en las importants obras que s' van á empendrer breument.

Tindrem gust en donar á coneixer á nostres lectors tots los detalls que pugam obtenir referents á ditas obras.

~~~~~

SON NOM.

(TRADUCCIÓ DE VÍCTOR HUGO.)

Lo dols perfum de casta satalia,
lo roig esplendorós d' una aureola,

del jorn l' últim rumor;
la trista queixa del amich benévol
que nostras penas plany y 'ns aconsola,
lo misteriós adeu del temps que vola,
lo suau bregit d' un tendre bes d' amor.

—

La banda hermosa ab set colors pintada
en lo núvol cendrós, per la tormenta
com un troféu lligada al sol radiant;
l' accent inesperat de veu amiga
qu' en nostra ment encara está patenta,
lo vot secret qu' á la donzella alenta,
lo somni grat d' infant.

—

Lo cant armoniós d' un llunyá coro,
lo gréu sospir qu' á l' amorosa aurora
envia 'l trist Memnon;
lo murmuri d' un só que' com la perla
de rosada, tremola y s' evapora...
tot dols invent de pensa creadora
es menos dols, oh lira, que ton nom!

—

Pronunciémlo apleret, com la plegaria
qu' al Senyor enviám, mes tots á l' hora
fem qu' á coro ressona en nostre cant:
qu' éll sia la fantástica y secreta
llum que 'l temple silenciós decora
lo mot qu' en el segrari, ab veu canora
murmura l' eco errant.

—

¡Oh mos volguts amichs! Ans que ma musa
per las cegas passions extraviada,
en mots de foch ardent,
mescle, ab noms qu' un fátuo orgull proclama
lo séu, més cast que maternal besada,
per lo amor en mon ánima inspirada
guardat com un tresor omnipotent;

—

Caldrá que sia 'l cant de mos fiels himnes
com un cántich sagrat, que 'l home escolta
ab religiós respecte agenollat;
y qu' á llurs veus l' atmósfera sufresca
tal commoció com quan nn ángel solta
sas alas de diamant y giravolta
per sobre 'l nostre cap.

comunicació
Biblioteca General

EUSEBI CORT.